

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

שליחות בהיי טק

מר משה רפפורט

בשנת תשל"ג (1973) באתי בקשרי שידוכין עם נערה משווייץ, יהודית למשפחת שטרנבוך, ואחרי שנישאנו עמד על הפרק כמובן הצורך לפרנס את משפחתי. סיימתי לימודי הנדסת מחשבים, אך בדיוק באותה תקופה החריף משבר האנרגיה העולמי בעקבות אמברגו הנפט שהטילו מדינות ערב נגד ארצות המערב שתמכו בישראל במלחמת יום הכיפורים. הדבר גרר משבר כלכלי חריף בארצות הברית, שפגע קשות גם בשוק התעסוקה, וקשה מאוד היה למצוא משרה פנויה.

חמי דחק באשתי ובי שנעבור לשווייץ, בה עדיין לא פגע המיתון, והוא אף סידר עבורי סדרה של ראיונות עבודה. כתבתי לרבי לשאול בעצתו, ותשובתו הייתה כי מאחר שיש לי כמה וכמה הצעות ואפשרויות, "בטח יבוא לפועל". אחרי הבטחה שכזו כבר לא היו לי ספקות, ונסעתי לשווייץ לראיונות העבודה.

באותם ימים בשווייץ, יהודי שומר מצוות לא יכול היה לחבוש כיפה בעבודה - פשוט לא היה מקובל לענוד סמלים דתיים במקומות העבודה. אולם, הייתכן שחסידי לא יחבוש כיפה? לא הורדתי את הכיפה בריאיון, ולבסוף התקבלתי לתפקיד - בחברת 3M - דווקא בזכות הכיפה, שכן לאדם שראיין אותי הייתה הוקרת תודה עמוקה ליהודי שומר מצוות שסייע לו בעבר. בהמשך, העובדה שהקפדתי לחבוש כיפה בעבודה התבררה כחשובה ביותר בכל הקשור ליכולת שלי למלא את משימתי כשליחו של הרבי בעולם ההיי-טק.

כאשר התכוננו לקראת המעבר לשווייץ, נכנסנו אשתי ואני ליחידות כדי לקבל את ברכתו לנסיעה. בפתק שמסרנו לרבי ציינו כי התכנית היא שאשתי תיסע לציריך דרך מונטריאול, ואני אצטרף אליה שם כעבור שלושה שבועות. הרבי העניק לנו את ברכתו, והוסיף כי מאחר שאשתי, שהייתה אז בהיריון עם בננו הבכור, מתכוננת לנסוע דרך מונטריאול, כדאי היה שתיוועץ ברופאה האם נכון הדבר, או שמא עדיף שתטוס בטיסה ישירה, ללא עצירת ביניים.

לא ציפינו להערה זו של הרבי, אך כמובן שאלנו את הרופא, שאמנם לא היה חסיד חב"ד אבל היה יהודי שומר מצוות. הוא אמר שאיננו רואה בעיה עקרונית בטיסה עם עצירת ביניים, אך מאחר שהרבי העלה את הנקודה, הוא העדיף להחמיר ליתר ביטחון, והודיע שאינו יכול לקחת אחריות ולאשר את הדבר. בליט ברירה, רכשנו עבודה כרטיס ישיר, והיא הגיעה בשלום.

«

משה רפפורט מוסר הרצאה
בשנת תשע"ה (2015)

שהתחלתי להתקרב לחסידות חב"ד, אבי התנגד לכך שאשנה את מנהגי, ובכללם את נוסח התפילה שבו התפללתי, ובעקבות כך זכיתי להיכנס לראשונה ליחידות עם הרבי, מתוך כוונה להיוועץ בו בעניין זה, ולשאול אותו מה עלי לעשות. היה זה בשנת תש"ל (1970), כשהייתי בן שמונה עשרה. הסברתי לרבי שאני צאצא לשושלת חסידית חשובה של רבנים מפולין שמאז ומתמיד נהגו להתפלל בנוסח ספרד, ושמצד שני רצוני להתחיל להתפלל בנוסח האר"י ז"ל הנהוג בחב"ד.

במשפחתנו יש כמה חסידי חב"ד המתגוררים בשכונת קראון הייסט, ותמיד היה לנו קשר קרוב עם חב"ד, אך אבי דבק בתוקף במנהגים שספג בצעירותו כחסיד ראדומסק, והוא לא רצה שאשנה את הנהגתי.

תגובתו של הרבי הייתה מאוד נבונה, והיא מנעה סכסוכים מיותרים בביתנו: "מאחר שמנהגי משפחתך מיוסדים אף הם על כתבי האר"י ז"ל, רצוי שתמשיך לשמור עליהם ולהתפלל על פי נוסח ספרד".

כך אכן נהגתי במשך כמה שנים, עד שאבי השלים עם העובדה שמני וגמור איתי להיות חסיד חב"ד, ובסופו של דבר הוא אף היה די מרוצה מכך. זה היה השלב שבו אישר לי הרבי לעבור למנהגי חב"ד.

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

את בני בתפילה על קברו של חמיו, אדמו"ר הרי"צ. הייתה זו תשובה 'סטנדרטית' שכמוה ענה הרבי לעתים קרובות, ואני חייב להודות שלא הייתי לגמרי מרוצה ממנה, כי היא לא נשמעה לי כברכה חד משמעית להצלחת הניתוח ולהחלמה מהירה.

הרבי גם הוסיף והמליץ שנפנה לקבל חוות דעת רפואית נוספת. נועצנו ברופא נוסף, אף שבימים ההם לא היה זה דבר מקובל בשווייץ, אך גם הוא הגיע לאותה מסקנה - אין מנוס מניתוח.

ביום ראשון שלפני מועד הניתוח, החליטה אמי לשוב ולהפציר ברבי לברך את בני, בתקווה לזכות בברכה כביכול 'מפורשת' יותר. היא נעמדה בתור בעת חלוקת הדולרים לצדקה, וכאשר הגיע תורה, היא פרצה בבכי, ורק הצליחה לומר, "הנכד שלי זקוק לניתוח..."

"כבר עניתי לבנך", הגיב הרבי, "יהיה טוב".

אמי נרגעה, אך תוך כדי שהמשיכה בדרכה, היא חשבה לעצמה: "הרי אפילו לא הצגתי את עצמי, והפעם היחידה שבה פגש אותי הרבי היה עשרים שנה קודם לכן. איך הוא ידע שהאדם שעבורו אני מבקשת את הברכה הוא בני?"

אך הרבי ידע.

הניתוח הצליח, ולא זו בלבד שבני החלים, אלא הוא אף נרפא לחלוטין. כאשר הרבי בירך ואמר "אזכיר על הציון", הייתה זו ברכה אמיתית. לא היינו צריכים לדאוג בכלל.

במשך יותר מארבעים שנה, עבד מר משה רפפורט בעולם ההיי-טק. כיום הוא מלמד בבית הספר הדתי לבנות בציריך, שווייץ, שם הוא מתגורר. הוא רואיין בחודש מרחשוון תשע"ט (2018).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ד (1954) — במכתב לגאון הרב פנחס טייץ מניו ג'רסי, מברכו הרבי בנוגע לשיעור שבועי בגמרא שהחל למסור אז מעל גלי האתר, ומעודדו לחזק את השיעור ולהרחיבו בכמות ובאיכות. הרבי מזכיר שכל דבר בעולם נועד לשרת את הקדושה, וקורא לו לנצל את הבמה הזו כדי לעורר את המאזינים להוסיף בקיום מצוות מעשיות בפועל, בהתאם למאמר חז"ל "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה"! ראש חודש שבט

1 אגרות קודש, כרך ה, עמ' קלו

כעבור זמן קצר ססתי גם אני לציריך עם עצירת ביניים במונטריאל, שם ירד שלג כבד. כתוצאה מהשלגים לא התאפשר למטוס להמריא ולהמשיך ליעדו, ובאמצע הלילה הסיעו אותנו לבית מלון במונטריאל שם נאלצתי להתעכב - ללא מזון כשר - עד למחרת בערב. אז נודע לי ששלושה שבועות קודם לכן בדיוק בזמן שבו אשתי אמורה הייתה לטוס דרך מונטריאל - הייתה שם סופת שלגים כל כך סוערת עד שלא הייתה אפשרות אפילו להסיע את הנוסעים לבתי מלון, והם נאלצו לישון על רצפת שדה התעופה - בהחלט לא חווייה מומלצת עבור אישה בהיריון. למזלנו, עצתו של הרבי חסכה ממנה את הסיוט הזה.

כעבור שנים עשרה שנה בחברת 3M, עברתי לעבוד בחברת המחשבים IBM. זמן מה אחר כך, אחרי הניצחון הידוע במשפט ספרים בה' טבת תשמ"ז (1987), דיבר הרבי על כך שכל אחד צריך לפעול כשליח, להפיץ תורה ומצוות ליהודים בסביבתו. אחרי שהקדשתי לעניין מחשבה, שלחתי לרבי מכתב ובו הודעתי שאני מוכן לקבל על עצמי לשמש שליח של הרבי, ושאלתי האם עלי להתפטר מעבודתי ב-IBM. תגובתו של הרבי הסתכמה במילה אחת: "למה?"

הבנתי שכדי לפעול כשליח אין כל צורך שאוותר על המשרה שלי; הרבי רצה שאשאר ואמלא את שליחותי במקום העבודה שלי, וכך בדיוק עשיתי.

תחילה עסקתי בענייני מחשוב ותכנות, אך בהמשך עברתי לתחום המחקר, ובסופו של דבר הקמתי מרכז של IBM בשווייץ אליו הגיעו אישים חשובים מכל רחבי העולם - מנהלים, פוליטיקאים ועיתונאים מפורסמים - כדי להתרשם מהעבודה הנעשית בחברה. עשיתי זאת במשך עשרים שנה, וכל מי שפגשתי ראה אותי עם הכיפה ועם זקני המלא - פנים יהודיות. במסגרת תפקידי גם נשלחתי לנסיעות למקומות שונים ברחבי העולם, בהם ניגשו אלי יהודים והייתה לי הזדמנות להשפיע עליהם לטובה. כל זה לא היה קורה אילולא עצתו של הרבי שאשאר בתחום ההיי טק.

נועצתי ברבי בעוד נושאים רבים ומגוונים. בשנת תנש"א (1991), כאשר אחד מילדיי נזקק לעבור ניתוח מורכב, כתבתי לרבי לבקש את עצתו.

המתנתי לתשובתו מתוך חשש מסוים, שכן מניסיוני ידעתי שיש מקרים שבהם הרבי אינו עונה. גיליתי זאת שנים קודם לכן, כאשר בשבת אחת סבי התמוטט ברחוב והובלה לבית הרפואה. אבי מיהר להצטרף אליו, ואילו אני ניגשתי לחפש את הרבי כדי לבקש את ברכתו. ניגשתי אליו בדיוק כאשר יצא מחדרו לתפילה, אך כאשר ביקשתי ברכה עבור סבי, הרבי רק הניד קלות בראשו, ולא אמר מילה. רק במוצאי שבת הבנתי את הסיבה לתגובה זו - אז התברר לי כי בשעה שפניתי אל הרבי סבי כבר נפטר.

הפעם הרבי השיב "אזכיר על הציון", כשכוונתו שיזכיר

